

ТРАНСФЕР ТЕХНОЛОГІЙ В УНІВЕРСИТЕТАХ

Шімпф К., Перерва П.Г.

Магдебургський університет, м. Магдебург, Німеччина

Національний Технічний Університет

«Харківський Політехнічний Інститут» м. Харків

Дослідження, проведені з майнових прав, довели, що найбільш значущими є права на різні види об'єктів інтелектуальної власності (ОІВ). З цього приводу дозволили, класифікувати відомий перелік можливих варіантів організаційних форм комерціалізації ОІВ по двом напрямкам. Перший - пов'язаний з інтелектуальним (кадровим) і техніко-технологічним ресурсом ВНЗ. При цьому науково-технічні досягнення не можуть бути відділені від їх носія, тобто персоналу або загально технологічного ресурсу, які і створили ці досягнення. Наприклад, своєрідною формою трансферу знань є навчання: носії цього ресурсу (професорсько-викладацький склад, співробітники наукових підрозділів та ін.) разом з можливо унікальним лабораторним обладнанням можуть готувати досвідчених фахівців в різних галузях економіки. Разом з тим, передані ними знання майбутнім фахівцям, не мають в нових носіях знань тієї цінності, яка закладена в інтелектуальному потенціалі ВНЗ, вони невід'ємні від рівня і специфіки конкретного університету, де готують цих фахівців. Фактично, це інтелектуальний трансфер, який спирається на кваліфікацію працівників підприємства та його загальний технологічний ресурс.

Другий напрямок організаційних форм комерціалізації науково-технічних досягнень заснований на наявності права на ОІВ і пов'язаний з можливістю відділення носія науково-технічних досягнень від самих досягнень в тому сенсі, що права власності на створені певними особами або колективами ОІВ можуть належати іншій організації і служити джерелом доходу і засобом участі в процесі обміну науково-технічними досягненнями.

Аналіз українського законодавства і практики роботи інноваційно-орієнтованих підприємств в нашій країні показує, що створення спеціалізованого підрозділу - центру комерціалізації ОІВ - є найбільш оптимальною формою організації комерціалізації ОІВ на наукомістких українських підприємствах. Перевага даної форми також в тому, що вона припускає взаємодію з незалежними компаніями, що займаються комерціалізацією ОІВ. У сучасних умовах місією такого підрозділу в рамках провідних університетів та великих промислових підприємств, зокрема машинобудівного профілю, слід вважати забезпечення комерційного використання результатів їх науково-дослідної діяльності на користь суспільства і даних підприємств.